

Sammenhæng: Under Nr. 22 til § 6 i Finantsudvalgets Betænkning foreslaar Flertallet at bevilge de til Oprettelsen af nye Brevsamlingssteder forlangte Summer. Af disse Expeditioner skal jeg kun omtale een, nemlig Klant. Den ligger i Aarhus Amts vestlige Del. I Aar og Dag har der været Klage over Postgangen der, dels i offentlige Blade og dels Mand og Mand imellem, og det har temmelig sikkert været begrundet. Det paafjornes derfor, at Finantsudvalgets Flertal har havt Dre for Trangen til Expeditioner der, men naar man ser længere ned paa samme Side i Betænkningen til Nr. 26, gaar rigtignok en Del af den Glæde tabt, man maa føle over den Smødekommun, som Udvalget har vist. Det samme Flertal foreslaar nemlig Regtelsen af Beløbet til Oprettelse af en Dagvognsrute mellem Aarhus og Klant. Ruten skulde gaa ad Hovedlandveien mellem Aarhus og Silkeborg igennem en tæt befolklet Egn og kunde som Følge deraf ventes at faae megen Trafik ved en daglig Postbefordring og være til stor Nytte for Beboerne der. Men ganske vist, selv om begge Beløbene baade til Expeditionerne og til Dagvognsbefordringerne bleve bevilgede, er det dermed ikke afgjort, at de ville blive benyttede af Ministeren. Selv om Finantsloven blev underkrevet, er det ikke vist, at den paa dette Punkt vilde blive udført. Vi have et Exempel herpaa, der ligger nær. Paa den samme Konto af indeværende Aars Finantslov blev der bevilget et Beløb paa 8,400 Kr. til 7 nye Postexpeditioner, nemlig i Tommerup, Birkerød, Græsted, Braa, Sønderho, Skast og Hadsten. Af disse 7 Expeditioner, som bleve bevilgede forrige Aar, ere saavidt mig bekendt kun 2 blevne oprettede, nemlig i Skast og Tommerup, de 5 ere altsaa blevne udsatte. Det var ønskeligt at faae at vide af den høitærede Indenrigsminister en virkelig Grund, hvorfor disse 5 Stationers Oprettelse er blevet udsat. Der kan være stor Trang til Oprettelsen af saadanne Expeditioner, og særlig kan jeg sige det for Hadstens Bedkommende. Hadsten trives Aar for Aar bedre, den udvider sig, Handel og Industri ere i stærk Opkomst, og i flere Aar har der været Trang til Oprettelsen af en saadan Expedition. Endelig slog Forløsningsens Time i Fjor, men hvor ere de blevne stufede, ikke en Haand har rørt derved endnu. Den 12te denne Maaned havde jeg den Ære at indbringe et Andragende fra Beboerne af Hadsten og Omegn til Thinget om Folkethingets Bistand til, at den bevilgede Sum maatte blive benyttet snarest muligt. Dette Andragende blev henvist

til Finantsudvalget i det Haab, at Finantsudvalget med sin sædvanlige Smødekommun vilde bidrage Sit til, at denne Sag blev bragt i Orden. Med det Samme maa det maaste være mig tilladt, at omtale Landpostvæsenet med et Par Ord. Naar man læser Indenrigsministeriets Skrivelse af 8de December forrige Aar, som er aftrykt i Betænkningen, ses det i Slutningen af 5te Stykke, at det siges, at „en mindre aarlig Forsørgelse paa Landpostkonten end i de foregaaende Aar vil derfor utvivlsomt for flere Aar vise sig fuldt ud tilstrækkelig for Syllands Bedkommende“. Denne Betragtning kan jeg langt fra dele, og det har ogsaa glædet mig at se, at Finantsudvalgets Flertal er af samme Mening. Det er oplyst i Anmærkningerne, at af 88 Postdistrikter i Sylland er daglig Ombæring kun iværksat i de 38, og jeg kan derfor ikke indse, at Fremgangen er saa stærk i Sylland, som den høitærede Minister synes at mene. Og hvor den faste Ombæring er iværksat, er der ogsaa store Mangler ved den. Budene have altsaa lang Vej at tilbagelægge; det er en Umulighed for dem at overkomme denne Belængde i den Tid, der er forestreven i Instruxen, og det vil derfor gaa ud over Adressaterne. Den Løn, som Postbudene faae, svarer heller ikke til det Arbejde, som de udføre; den er hverken til at leve eller dø af. I enkelte Distrikter faae Postbudene kun 80—90 Dre daglig, og det er ikke Noget, en Familie kan leve af. Den 20de Januar f. A. vare de Delegerede for Landpostbudene fra Landets forskjellige Egne samlede i Fredericia. De vedtog et Andragende, som de indsendte til Postdirektionen, og som derfra gik videre til Indenrigsministeriet. I dette gjorde de den bestedne Fordring, at der maatte blive dem tilstaaet Beklædning imod Uveir, 10 Dre pr. løbende Mil i Tillæg og endelig lidt til Hjælp i Alderdomsforsørgelse. Dette Andragende, der den Gang blev indsendt, have de endnu ikke faaet Svar paa, i alt Fald var Svaret ikke kommet sidst i November Maaned. Det er atter betegnende for, hvilke store Afstande der er imellem Administrationen og de lavere Klasser i Samsundet. Naar der skrives høfligt, skalde man dog tro, at man kunde faae Svar. Nei! — Under de samme ublide Naar som Landpostbudene ere stillede, ere ogsaa de lavere lønede Bestillingsmænd ved Jernbanen stillede, deres Naar ere ogsaa daarligere. De henvendte sig ogsaa forrige Aar til Jernbanebestyrelsen med et Andragende, forsynet med 700 Underkrifter, men dette have de ligeledes intet Svar faaet paa. Hvorfor skulde de ogsaa foretrakkes for